

# MESTO - VASI



V ponedeljek, 16. junija popoldne, se nas je zbralo na prostovoljnem delu blizu tisoč Velenjčanov in okoličanov. Na delo smo prišli z namenom, da v Sentilju zgradimo cesto. Vsi smo bili navdušeni in polni zaleta. O razpoloženju pričajo tudi naši posnetki. Na levi sliki so prosto voljci v zagonu, na sredini je Ivanka Goltnik, ki je skrbela, da nismo bili žejni; na desni pa vidimo skupino mladih, ki se je pomešala med starejše.

## ŠALEŠKI TRUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

19. junij 1969 — Leto V. št. 12 (95) Cena 0,30 dinarjev — Poština plačana v gotovini

### NAŠ REPORTER MED PROSTOVOLJCI SPETS MO ZAVIHTELI KRAMPE IN LOPATE

Bilo mi je skorajda nerodno, ko sem se dva dni smukal med množico, ki je vihtela krampe, nakladala zemljo, jo s samokolnicami odvažala ter obsekavala drevesa in grmičevje. Mednje sem prišel s posebno nalogo, z beležnico v rokah, ki sem jo čedalje bolj skrival, ker pač nisem nosil tistega kar je imela večina med njimi: krampe, lopate, samokolnice, sekire...

Zdaj so v Velenju resnično začeli! Davna je želja ljudi, da bi udobno živeli v urejenem okolju in hodili po dobrih poteh. Ta želja se včasih prelevi v nestrpnost, ker je večja od možnosti. Tako je zadnje čase tudi med ljudmi, ki živijo v okolici, med vaščani Belih vod, Raven, Sentilja, Plešivca, Zavodenj in drugod. Svojo nestrpnost pa čedalje bolj živijo v napore, da bi sami prispevali nekaj k temu kar ponavadi rečemo »boljši standard«.

Zahteva po boljšem, lepšem in udobnejšem je rodila akcijo. Morda že malce pozabljeno množično prostovoljno delo so obudili Velenjčani, ko so sklenili, da bodo okoličanom tja do Sentilja pomagali graditi cesto, lepo sodobno in asfaltirano.

»Ni bilo potrebno posebne prizadevnosti,« je dejal predsednik odbora za delovno akcijo na cesti do Sentilja, Ivo Jamnikar, »in akcija je uspešno stekla. Prvi dan nas je bilo blizu tisoč. Skoraj bi lahko rekli, da projektanti ne zmorejo pravočasno pripraviti načrtov, ker je naše prostovoljno delo učin; kovit«. »Potemtakem lahko sklepam, da bodo Sentiljčani dobili asfaltirano cestišče že nekoliko pred občinskim praznikom?«, sem vprašal tovariša Jamnikarja. »Nerad napovedujem tjavdan, vendar se skoraj upam trditi, da bo 4 kilometre dolgo cestišče asfaltirano najkasneje do 15. julija.«

Ze to soboto bo položena asfaltna preproga do vrha klanca. Naslednje dni pa se bodo prav gotovo spet zvrstile množice prostovoljcev. »Pomagala bom do konca,« je povedala Angela Vutkovič iz Velenja. »Naj tudi ljudje iz vasi hodijo spodobno po asfaltu. Sicer pa smo vsi navdušeni, da je spet oživila tradicija prostovolj-

nega dela.« Zatem mi je tovarišica Vutkovičeva pripovedovala, kako so jo pred dnevi v nekem celjskem uradu malce zamehljivo spraševali, če bomo v Velenju spet začeli »udarniško delati« ter, da to ne sodi več v sedanji čas, ker je zdavnaj minilo 1949. leto ko so bile takšne akcije nujne. Tovarišica Vutkovičeva pa je preprosto odgovorila: »Da, za vas v Celju je najbržda minilo devetindeset let, za nas Velenjčane pa ne, ker še vedno čutimo potrebo po skupnem delu in prizadevanjih.«

Od organizatorjev sem zvedel, da ni bilo potrebnih posebnih agitacij, ker so delovni ljudje v vseh kolektivih bili takoj pripravljivi. Bruno Trebičnik iz velenjskega rudnika je o tem takole pripovedoval: »Sam sem zelo zadovoljen, da smo se spet sestali na udarniškem. Moram priznati, da smo našim ljudem najprej nekoliko nerodno razlagali in so zato na začetku zmigovali z glavami. Ko pa smo jim razložili smoter akcije so bili vsi takoj navdušeni. Iz našega kolektiva bo vsak dan prišlo na delo okrog 150 ljudi.« Tudi rudar Franc Goltnik ni mogel prikriti svojega zadovoljstva. Udeležil se je prostovoljnega dela že pri urejanju novega Velenja. Zdaj pa še posebno rad pomaga, ker vodi cesta mimo njegovega doma.

Izvajalec del pri modernizaciji ceste proti Sentilju je celjsko cestno podjetje. Zanimalo me je kaj menijo njihovi strokovnjaki o tako zasnovanem delu. Ing. Ivan Krašovic, tehnični vodja, je dejal: »Najprej smo skeptično gledali, ker, takšne oblike dela nismo vajeni. Zdaj pa moram reči, da smo presenečeni in delo izredno dobro poteka. Koristno bi bilo, če bi se tudi drugod zgledovali na velenjskih izkušnjah.«

Približal sem se temnopoltemu arhitektu iz Gane Christopherju Banfru, ki je skupaj z našimi pomagal pri delu. V Sloveniji je že sedmo leto, zdaj pa je pet mesecev na praksi v Vegradu. Ko sva se v razumljivi slovenščini pogovarjala o marsičem, mi je tudi zaupal, da je presenečen nad tolikšnim entu-

ziazmom naših ljudi. Dejal je, da se bo pri nas poleg strokovnosti naučil tudi dobrih odnosov med ljudmi in tovarištvu. O prostovoljnem delu v Velenju pa bo rade volje pripovedoval svojim znanecem izven naših meja.

Svoje navdušenje pa so izražali vsi, ki smo jih srečali na prostovoljnem delu. Enako je pripovedovala delavka iz »Gorenja« kot velenjski rudar. »V skupnih naporih in delu je naša moč,« so dejali.

Prostovoljno delo še ni pri kraju. V naslednjih popoldnevih se bomo na cesti proti Sentilju še srečevali. Verjamem, da bodo med nami novi obrazi in se bomo tu, pri skupnem delu, spoprijateljili. Pridite, ne bo vam žal! Tudi sam bom prišel, morda spet z beležnico v rokah, da bi zapisal za kasnejši čas neomajni zagon ljudi, ki ustvarjajo v novih družbenih odnosih sebi in drugim boljši jutrišnji dan.

-In

## POSEBNA IZDAJA

### PRIČELI SMO VELIKO AKCIJO „MESTO - VASI“

NESTLA ŽGANK, PREDSEDNIK OBČINSKE SKUPŠČINE: »V PONEDELJEK SMO ZAČELI UREJATI CESTO PROTI SENTILJU, V PETEK POPOLDAN PA BO ŽE ASFALTIRAN 950 METROV DOLG ODSEK OD STAREGA VELENJA DO ODCEPA NA KAVČE.«

Več kot tisoč Velenjčanov, delavcev iz tovarn, rudarjev, učencev šol, gospodinj in drugih je te dni večkrat odločno potrdilo pripravljenost prebivalcev Velenja, da pomagajo s prostovoljnim delom pri odpravljanju perečih komunalnih problemov v okolici.

Velenjčani so torej spet zavihтели krampe in lopate. Odločili so se, da podobno kot pred leti tudi tokrat sami prispevajo svoj delež, da bi bilo življenje vsem občanom, tistim v mestu in onim v zadnjem zaselku naše občine, jutri še boljše.

Obiskali smo predsednika velenjske občinske skupščine. Nestla Žganka, in se pogovarjali o velikih pripravljenoosti prebivalcev Velenja, da spet zaživi v večji meri prostovoljno delo in da se še bolj utrdijo vezi, ne samo med prebivalci Velenja, pač pa tudi med mestom in vasi.

»Tovariš predsednik, prostovoljno delo ima v Velenju že tradicijo?«

— Res je. V prejšnjih letih so se zvrstile velike prostovoljne delovne akcije. Zgradili smo kino dvorano, uredili jezero in športni stadion, z nesebičnim in izredno težkim delom velenjskih žena je bil urejen park, gradili smo toplovo, kopali kanale za električne kable, urejali vodovod, samo v enem dnevu je pri regulaciji Pake sodelovalo okrog 3.000 ljudi, v rekordnem času 21 dni smo zgradili otroško igrišče itd. To

so bile enkratne in nepozabne akcije, ki so spriču obsega nedvomno močno presegle občinske meje.

Lahko trdim, da so Velenjčani vse to kar danes imajo, uredili sami. In v takem vzdušju ter sodelovanju so se »kovali« tudi novi odnosi, kar je bilo in je še prav tako pomembno.

»Urejanje zelenic okrog zgradbe občinske uprave maja letos pomeni pravzaprav začetek ponovnega prostovoljnega dela?«

— Zelenice in nasadi ob zgradbi občinske uprave so bili 27. aprila poteptani. Treba jih je bilo obnoviti. Ko smo se začeli pripravljati, da bi to opravili s prostovoljnimi delom, so nekateri podvomili v uspešnost akcije, češ, da zdaj ni več časa za to, ter da je prostovoljno delo zastaralo oziroma preživelo. Ze takrat sem poudarjal, da je prav, da uredimo s prostovoljnimi delom okolico zgradbe občinske uprave in nasade, saj jih bomo zato v prihodnje tudi bolj čuvali. In začeli smo delati.

Ze prvi dan smo bili presenečeni. Ženica iz bližnjega stanovanjskega bloka nas je nekaj časa opazovala pri delu, potem nam je poslala steklenico žganja rekoč, spijte to, ker vidim, da ste pripravljivi delati in da dajete s tem zgled mladini, kako je treba delati.

Velika večina Velenjčanov je ugodno ocenila pobudo občinske uprave, da s prostovolj-

nim delom uredijo okolico zgradbe. Mnogim občanom so tedaj pohitele misli nekaj let nazaj, ko je bilo v Velenju prostovoljno delo močno uveljavljeno. Ob obujanju spominov pa se je »kovala« pripravljenoost občanov za sodelovanje vnaprej.

»Odhčitev, da v večji meri zaživi prostovoljno delo, torej po prvem uspehu, ni bila pretežka?«

— Ohrabreni spriču velike pripravljenosti občanov, smo se odločili, da gremo v akcijo večjega združevanja in povezovanja občanov in krajev. Odločili smo se, da naj bo moto vseh teh prizadevanj izraženo v geslu, pravzaprav simboličen, »MESTO — VASI«. To pobudo, pa tudi samo geslo so ljudje sprejeli z odobravanjem, saj se zavedajo, da je resnično treba ustvariti večjo povezanost in sodelovanje med občani ter odpraviti preobčutne razlike med komunalno urejenostjo mesta ter komunalno neurejenostjo okolice.

Zdi se mi, da smo v preteklosti preveč pozabljali na okoliške kraje in ljudi, ki živijo tam, ne samo kar zadeva reševanje komunalnih problemov, pač pa tudi urejanja drugih vprašanj. Premalo smo poslušali ljudi iz okolice in jim tudi premalo pomagali.

»Prvi je letos na vrsti Sentilj?«

— Naši občani imajo veliko pobud in želja in so pripravljivi pri urešnjevanju le-teh tudi sami sodelovati. Ker so si prebivalci Sentilja tako želeli, da bi asfaltni trak čimprej povezal tamkajšnje kraje z Velenjem, smo se odločili, da kolikor je najbolj mogoče podpremo pobudo Sentiljčanov za modernizacijo in asfaltiranje ceste od Velenja do Sentilja. Rekli smo, da naj dobi to območje, kjer so partizani zmeraj našli varno zavetje in prijazno besedo, po štiriindvajsetih letih, če že drugega ne, vsaj cestov. Da podpirajo takšno odločitev tudi Velenjčani, kaže nedvomno res množična udeležba pri prostovoljnem delu.

V ljudeh so velike sile in želje in radi sodelujejo. Mnogi stari Velenjčani so mi te dni, ko smo spet začeli s prostovoljnim delom, veseli poudarili: »Tega nam je manjkalo!«

Urejanje ceste proti Sentilju ni samo obljuba. V ponedeljek smo začeli z zemeljskimi deli na 950 metrov dolgem odseku od starega Velenja do odcepa na Kavčeh, v petek zvečer pa se bo mogoče že peljati na tem odseku po asfaltu!

(Dalje na drugi strani)



Letos bo Sentilj deležen številnih novih pridobit ev, prihodnje leto pa Škale, Ravne in morda še kak drug kraj.



## VELIKA AKCIJA „MESTO - VASI“

(Nadaljevanje s 1. strani)

### Verjetno je želja in pobud še precej?

— Ko so občani videli, da gre pri urejanju ceste Velenje — Sentilj tokrat zares, so tudi sami začeli razmišljati o tem, katere probleme naj bi čimprej rešili. Modernizirano cesto in asfalt bi radi tudi Skalčani, ki so za to pripravljene prispevati 10 milijonov starih dinarjev. Odločeni smo, da že letos pripravimo vse potrebne načrte in da spomladi začnemo z deli pri urejanju ceste do Graške gore — »Gore jurišev«, da se tako vsaj skromno oddolžimo ljudem, ki so nesebično pomagali partizanom, posebej pa še borcem XIV. divizije. Računamo, da bi cesto asfaltirali, do koder bo najdalj mogoče, naprej pa jo uredili v makadamu.

Tudi v Ravnah so že zbrali za ureditev ceste nad 5 milijonov starih dinarjev, čeprav akcija zbiranja sredstev še ni v polnem teku. Menim, da bi se morala v to akcijo v večji meri vključiti šoštanjska podjetja, pri urejanju ceste pa naj bi se, podobno kot zdaj Velenjčani, izkazali Šoštanjčani.

Rad bi poudaril, da bi bilo prav, da bi začeli s pomočjo termoelektrarne, tovarne usnja, Polypexa in lesnoindustrijskega kombinata tudi v Šoštanju s podobnimi akcijami. Pravzaprav bi morale prevzeti pobudo in biti na čelu teh akcij šoštanjske delovne organizacije, saj imajo vsa ta prizadevanja namen, da ustvarijo boljše pogoje za življenje in delo tudi članov šoštanjskih kolektivov.

Ponovno bi rad poudaril, da občina Velenje nista samo Ve-

lenje in Šoštanj, pač pa da je to resnično celotno območje občine. Letos bo deležen številnih novih pridobitev Sentilj, prihodnje leto Skale, Ravne, pa morda še kak drug kraj. Kaj kmalu se mora začutiti napredek tudi v zadnjem zaselku, kjer živijo naši občani!

### Kako ocenjujete prostovoljne akcije?

— O pomembnosti množičnih delovnih akcij smo se lahko prepričali že pred leti. Tako je tudi sedaj. Ljudje vendarle spoznavajo, da je mogoče z njihovim sodelovanjem hitreje urediti želje, ki jih ni malo. Mislim pa, da bi bilo prav, da bi velenjska akcija spodbudila iniciativo tudi pri naših sosedih, prav tako pa še v drugih občinah. Prav bi bilo, da bi se vsi prepričali na kraju samem o velikem pomenu delovnih akcij predvsem še o pomembnosti skupnega dela mladine in odraslih, o čemer je govoril tudi predsednik Tito na sprejemu predstavnikov kolektivov 25. maja letos v Beogradu.

### Kaj vam pomeni udeležba Velenjčanov na prostovoljnem delu pri urejanju ceste Velenje — Sentilj?

— Dolžnost je, da prisluhne- mo vsem pobudam in potrebam, ki prihajajo od občanov. Velika pripravljenost Velenjčanov pa mi daje še več moči in volje, da pospešeno odpravimo vse tiste probleme, ki še tarejo naše ljudi.

Posameznikom pa, ki se do- slej v ta prizadevanja še niso vključili in stojijo ob strani so dali sami Velenjčani z res množično udeležbo na prostovoljnem delu dokaj zgovoren in ne- dvoumen odgovor.

## MALI INTERVJU

Spraševal: Lj. Naraks.

Odgovarjala sta:

● STANE SUK, predsednik KO SZDL Sentilj.

● STANE TAJNŠEK, pred- sednik krajevne skupnosti Sen- tilj.

— Sentiljčani ste letos začeli z veliko žlico?

S. SUK: »Ljudje so priprav- ljeni, zakaj ne bi tega izkori- stili.«

— Kdo je dal pobudo za vse akcije?

S. TAJNŠEK: »Potrebe so narekovale, da smo se najprej lotili nove šole, zdaj pa seveda še ceste. Vaščani iz naših zaselkov so dali pobudo, KO SZDL in krajevna skupnost pa sta delo sprožila.«

— Do kdaj bo nared šola?

S. SUK: »Zdajšnje šolsko pos- lopje je povsem dotrajano, saj je v njem pouk že od 1892. le- ta. Zato smo Sentiljčani več let tarnali in upuovali nad šolo. S pomočjo tukajšnjih prebival- cev, vodstvom centralne šole v Velenju, temeljno izobraževal- no skupnostjo in občino, pa smo se letos Sentiljčani resno lotili gradnje. Domačini bodo za šolo prispevali 135 kubikov lesa, zbrali pa smo tudi 8.000 dinarjev prostovoljnih prispe- kov. Zdjaj so Vegradovi delavci že začeli z gradnjo. Za občins- ki praznik, 8. oktober, bomo v Sentilju dobili povsem novo šolsko poslopje.«



STANE SUK, predsednik KO SZDL Sentilj

— In kako je bilo s cesto?

S. TAJNŠEK: »Naši občani so na zborih volivcev dali po- budo za novo cesto in sklenili, da bi radi po svojih močeh po- magali pri gradnji. Asfaltirana cesta bo za naše kraje res ve- lika pridobitev. Ko je bilo do- govorjeno, da bodo prišli po- magati tudi delovni ljudje iz velenjskih kolektivov, je bilo pri nas navdušenje na višku. Takoj smo začeli zbirati denar.«

— Kaj menite o tolikšem številu prostovoljcev, ki jih pride vsako popoldne na de- lovno akcijo?

S. SUK: »Resnično znak ve- like solidarnosti in zavesti Ve- lenjčanov, da želijo pomagati tudi okoliškim ljudem.«

— Bo cesta spremenila vsak- danji način življenja vaših ljudi?

S. TAJNŠEK: »Brez dvoma bo v te kraje prinesla marsikaj novega. Hitreje bomo prišli v mesto in tam lažje doživljali dobrine, ki jih nudi Velenje. S tem nam bo olajšano življenje, možnosti pa bomo imeli tudi za kulturno razvedrilo.«



STANE TAJNŠEK, predsednik krajevne skupnosti Sentilj

## GRADIMO CESTO DO ŠENTILJA



Od delavca do inženirja, od rudarja do zdravnika... Vsi delajo za isto stvar



Povsod je vladalo vedro razpoloženje. Čeprav so se na delu prvič srečali, so se kaj kmalu spo- znali in razgovorili

## KRAJEVNIM SKUPNOSTIM VEČ DENARJA

Drago Tratnik, podpredsednik velenjske občinske skup- ščine: »Prihodnje leto več denarja iz komunalnega sklada za odpravo perečih komunalnih problemov v okolici!«

Opaziti je mogoče, da se je odločila Skupščina občine Velenje, da letos skupaj z delov- nimi organizacijami in občani pospešeno odpravi nekatere pereče komunalne probleme. Nedvomno je na to odločitev ugodno vplivala poživiljena rast gospodarstva Saleške do- line in velika pripravljenost občanov, da sodelujejo v teh akcijah.

Ker smo slišali, da se je ob- činska skupščina odločila, da bo namenila krajevnim skup- nostim letos še 300.000 din, za rešitev najbolj perečih komu- nalnih problemov v okoliških krajih, smo obiskali Draga Tratnika, podpredsednika ve- lenjske občinske skupščine.

»Res je, odločili smo se, da najamemo 300.000 din (30 sta- rih milijonov) posojila iz ko- munalnega sklada na račun sredstev v prihodnjem letu. Ta denar bi porabili za odpravo že več let perečih komunalnih problemov, ki bi jih kazalo resnično čimprej spraviti z dnevnega reda.«

»Zredno razveseljivo je, da so krajevne skupnosti in občan- i pripravljene sodelovati v vseh akcijah, kolikor je mogo- če. Ni akcije, za katero ne bi občani zbirali denar, les in drugo potrebno gradivo oziro- ma se zavezali, da bodo poma- gali s prostovoljnimi delom.«

»Samo Velenje je komunal- nono urejeno. Bistvenih pro- blemov oz. nalog v tej zvezi ni več. Zato je treba pospešeno odpravljati komunalne proble- me v okolici.«

Podpirali bomo vse pobude občanov za ureditev perečih komunalnih problemov. Zato je tudi že dogovorjeno, da bi prihodnje leto namenili iz ko- munalnega sklada še več denarja za dela v okoliških krajih!«

»Na sestanku s predsedniki krajevnih skupnosti smo se na- čelno že dogovorili, za kaj bi porabili dodatnih 300.000 din, ki jih bodo prejele krajevne skupnosti.«

Se v tem letu želimo elektri- ficirati zadnja naselja na na-šem območju. V poštev pride elektrifikacija Pake, za kar bo porabljen okrog 80.000 din in pa elektrifikacija Sentvida pri Zavodnjah. Del denarja bo po- rabljenega za ureditev vodo- vodov v vasi Gorenje in v Sen- tilju.

Množice prostovoljcev so hitele, da bi čimprej dobile potrebno orodje



Množice prostovoljcev so hitele, da bi čimprej dobile potrebno orodje

## TUDI PARKI IN ZELENICICE SO NAŠI

Velenje, najmlajše slovensko rudarsko mesto, upravičeno uživa sloves enega od najlep- ših mest v ožji in širši domovni. Nedvomno so k temu slovesu precej pripomogle številne zelenice, parki in nasadi, ki so središču Saleške doline v okras.

V prejšnjih letih smo žrtvovali veliko prostovoljnih delovnih ur, pa tudi denarja, da je me- sto takšno, kot ga imamo. Ven- dar pa z uredenostjo parkov in zelenic zadnje čase ne moremo biti zadovoljni.

Kar prepogostokrat vidimo na zelenicah otroke, pa tudi motorna vozila. Marsikdo si za spomin, ali za kaj, utrga cvetico. Pozabljamo navsezadnje še na uredenost okolice stanovanj- skih zgradb.

In če koga opozoriš, da je treba čuvati tudi parke in zele- nice, saj je vse to naše, nemalokrat izveš, da vsaka dru- žina plačuje prispevek za upo- rabo mestnega zemljišča in s plačilom tega prispevka tudi povrne morebitno škodo, ki jo naredi.

Čas je, da napravimo takšni miselnosti in takšnim navadam konec. Ne uničujmo tistega, kar smo s trudom vseh uredili. Ne kvarimo izgleda našega mesta. Izgled Velenja naj ne bo samo skrb komunale (t. j. Komunalno obrtnega centra),

pač pa vseh nas — Velenjčanov.

Spoznajmo, da nam ne sme biti vseeno, kakšno je Velenje. Začnimo z akcijo za ureditev in čuvanje parkov in zelenic. Vključimo v ta prizadevanja organizacije Socialistične zveze, hišne svete, podjetja, šole, skratka vse, ki si želijo, da bi bilo središče Saleške doline tudi še vnaprej ponos ne samo nam, pač pa vsej dolini.

— ar —

### Žene iz Velenja sprašujejo: »Ste na nas pozabili?«

Osrednja tema razgovorov te dni je seveda urejanje ceste Velenje—Sentilj. Tudi velenjske žene precej govo- rijo o tem in se vprašujejo, če morda nanje za udeležbo pri teh delih niso pozabili.

Da Velenjčanke niso kar tako, in da so tudi one pri- pravljene sodelovati pri prostovoljnem delu, kaže odločitev, da se bo zbralo več deset žena ter z zastavo na čelu odšlo na gradbišče ceste Velenje—Sentilj.

motornih vozil vplačano komunalno takso za leto 1968. Že kmalu po sprejemu tega sklepa so nekateri predlagali naj bi — z razu- mevanjem lastnikov motor- nih vozil — ta denar name- nili za urejanje cest. Ve- lenjčani naj bi vplačano komunalno takso za motor- na vozila prispevali za ure- janje ceste do Sentilja.

Vse kaže, da je bila ta po- buda umestna. Čedalje več je lastnikov motornih vozil, ki s posebnimi izjavami od- stopajo komunalno takso za urejanje ceste proti Sen- tilju. Skoraj vsi zatrjujejo, da so se odločili tako zato, ker bo denar porabljen namen- sko, to je za modernizacijo naših cest.

— ar —

### POPRAVILO CESTE DO LOKAVICE

Med modernizacijo ceste Šoštanj—Smartno ob Paki so precej poškodovali cesto od Šoštanja do Lokovice. Iz- vajalec del ceste dozdej še ni popravil in ker je v Lo- kovici precej zaposlenih iz šoštanjske Termoelektrarne, se je delovna organizacija odločila, da uredi cesto in tako zagotovi zaposlenim varnejšo vožnjo oz. pot na delo in z dela.

(an)

### ČE BO ZA CESTO, DA!

Občinska skupščina Ve- lenje je nedavno tega skle- nila, da bo vrnila lastnikom